ORSZÁGOS BAJNOKSÁGOK

Orvostudományi egyetemünk rendezte meg az idei *Egyetemi és Főiskolai Tollaslabda Bajnokságot*. A DÉLÉP SC sportcsarnokában a résztvevőket október 20-án *dr. Cseháti István* oktatási rektorhelyettes köszöntötte. — A megnyitó ünnepségen megjelent *dr. Dörflinger Károlyné*, az oktatási minisztérium főosztályvezetője, *dr. Berencsi György* egyetemi tanár, a SZOTE Sportbizottságának elnöke és *Fodor Endre*, a Tollaslabda Szövetség elnöke.

A sportcsarnok hat pályáján 25 felsőoktatási intézmény 123 versenyzője mérte össze tudását. A csapatok versenyében a budapesti hallgatók szerepeltek a legeredményesebben. A *női csapatbajnokságban* 1. Budapesti Tanítóképző Főiskola, 2. *SZOTE* (Tombácz—Cserháti), 3. Budapesti Tanárképző Főiskola, 4. Kossuth Lajos Tudományegyetem. A *férfi csapatok* mezőnyéből kiemelkedtek a Műszaki Egyetem együttesei, két csapatuk osztozott az első két helyezésen, harmadik a Testnevelési Főiskola gárdája lett, a *negyedik* helyet pedig a *SZOTE II.* szerezte meg, *Takács* és *Tombor* révén.

Az egyéni és párosversenyek során is sikerült a szegedi hallgatóknak egy-egy helyezést elérniük. A *nők egyéni versenyét* Pozsik Éva (TF) nyerte, 2. Gindert, 3. *Sallai és Szabó (JATE)*. TF-es siker született a *férfi egyéni versenyben* is, Englert István révén, 2. Suparmadi, 3. *Varró (SZOTE)* és Tóth.

Női párosban Pozsik és Gindert diadalmaskodott, 2. Kiss, Sallai, 3. *Losonczky, Cserháti (KLTE, SZOTE)* és *Tombácz, Joó (SZOTE, JGYTF)*. Férfi páros: L. Englert, Szabó, 2. Suparmandi, Tóth, 3. Hajdú, Németh és Kozma P., Kozma O.

A vegyespárosok versenyét az Englert—Pozsik kettős nyerte, 2. Suparmandi—Sallai, 3. Borbély—Losonczky és Hajdú—Csanádi.

*

A tollaslabda bajnokság után egy héttel újabb országos tornát rendezett a SZOTE. Ezúttal *az ország négy orvostudományi egyetemének első- és másodéves kosárlabdásai mérkőztek* egymással. A JATE Sportcsarnokában a pécsi medikusok bizonyultak legjobbnak, veretlenül végeztek az első helyen.

Eredmények: POTE—SOTE 48:46, SZOTE—DOTE 76:56, SOTE—DOTE 90:39, POTE—SZOTE 74:49, SOTE—SZOTE 61:54, POTE—DOTE 73:43.

A kosárlabdatorna végeredménye: *1. POTE, 2. SOTE, 3. SZOTE, 4. DOTE.*

*

Még egy jelentős eseményre került sor a közelmúltban a SZOTE sportéletében. Október 28-án *az egyetem Szakszervezeti Bizottsága és Lendület Sportköre* a Nagy Októberi Szocialista Forradalom és az Orvostudományi Egyetemek Dolgozóinak Spartakiádja Vándorserlege harmadszori, végleges elnyerése alkalmából a szakszervezeti klubban bensőséges *ünnepséget rendezett.* Itt adták át az intézmény szakszervezeti vezetése által a Spartakiádra — kispályás labdarúgásban, kosárlabdában, asztaliteniszben, teniszben és sakkban — a legjobbaknak felajánlott örökös vándorserlegeket. Az egyetemi dolgozói tömegsport kupákat *dr. Berencsi György* egyetemi tanár, az Egyetemi Sportbizottság elnöke nyújtotta át a győztes csapatok kapitányainak.

MEGY A MÉTA

Mivel is kezdhetnénk a helyzetjelentést a főiskola tömegsportjáról? Természetesen a legkedveltebb sportággal, *a focival*, mert uralkodói mivoltához itt sem fér semmi kétség. Már október elején elkezdődtek a versengések, keddi és csütörtöki napokon mennek a nagy csaták négy csoportban. Most a finisnél tartunk, a négy csoportgyőztes körmérkőzéses alapon küzd az első helyért. A legjobb négy „állva maradt" csapat: a történelem-, a műszaki-, a nemzetiségi- és a földrajz-alapszervezet. Különösen a nemzetiségi- és a földrajz-alapszervezeteket illeti dicséret, mert itt kevés a fiú, és szinte mindenki jó szándéka kell, még akár egy csapat kiállításához is. Ha már a dicséretnél tartunk, ne fukarkodjunk vele. Jusson belőle Molnár Györgynek is, aki egy leendő matematikatanár pontosságával szervezi a bajnokságot, melyben így aztán semmi fennakadás, zavar nincs.

Kevesebb jó mondható el a másik tömegsportágról, *a kosárlabdáról.* Sok mérkőzés maradt el, hol a szervezők, hol a csapatok hibájából. Igazán elmarasztalható a rajz-alapszervezet, mely mind fociban, mind kosárlabdában leadta nevezését, de egyetlen meccsre sem jött közülük még hírmondó sem. Hogy mire volt ez jó? Néhány „összecsapást" látva megkérdőjelezhető a sportág tömegjellege is. Köztudott, hogy a kosárlabda bonyolult, számos technikai és taktikai fogás ismeretét követelő játék. Aki pedig ezeket nem ismeri, az nem tudhat kosarazni. Marad a lelkesedés, mert a szereplők közül kevesen konyítanak valamicskét a dologhoz. Így fajul azután egy-egy kosárlabdának induló mérkőzés mosolyogtató labdás birkózóvá a palánkok alatt. A röplabda vagy kézilabda talán alkalmasabb volna ilyen szinten, hiszen ugyanazt a célt szolgálná. Mindezt a sportfelelősök figyelmébe ajánljuk! Azt pedig olvasóink figyelmébe, hogy *következő számunkban a kollégiumi sport kerül terítékre,* ezzel kapcsolatos észrevételeiket, javaslataitokat várja Henger Péter, a KISZ-vb sportfelelőse.

LAZÁNYI JÓZSEF

Debreceni vendégség

Vidám, jókedvű JATE-s sportolók érkeztek a Kossuth Lajos Tudományegyetem oroszlánbarlangjába, hogy a hagyományokhoz híven idén ősszel is megmérkőzzenek a debreceni egyetemistákkal. Kedvező időben, jó körülmények között került sor a találkozókra. A szállás és az étkezés is általános elégedettséget keltett diáksportolóink körében. A szervezésbe csupán egyetlen hiba csúszott be, a mérkőzéseket ugyanis egyetlen pályán, egymás után zsinórban bonyolították le, így bizony ránksötétedett. Az is furcsa volt, hogy a női kézilabdamérkőzés bírája „zseniális érzékkel" tíz, illetve 12 perces félidőket tartott!

E hiányosságtól eltekintve jóhangulatú, sportszerű küzdelmeket láthatott a közönség. Az eredményeket minden bizonnyal nem szívesen írják bele a JATE sporttörténelmébe, ugyanis öt sportág versenyzői mérkőztek meg a győzelemért s az ötből mindössze csak egy győzelemre futotta a szegediek erejéből. Sajnos, a vereségek számszerűsége is igazolja azt, hogy diáksportolóink messze elmaradtak formájuktól. Csak egy példa: futballistáink 5:0, illetve 6:3 arányban veszítettek. Csapatunkat négy edző — négy testnevelő tanár — is elkísérte, buzdították, tanácsokkal látták el a játékosokat. Ennek ellenére sem sikerült elkerülni a katasztrofálisnak mondható vereséget. Nem maradt más hátra, mint bízni abban, hogy a visszavágón — tavasszal — hazai pályán jobb formáról tesznek majd tanúbizonyságot játékosaink, s sikerül kivívniuk a győzelmet!

PALÁGYI GYÖRGY

Sportolók jutalmazása

Rendkívüli, ünnepi közgyűlést rendezett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Sportköre október 25-én a díszteremben. Az ünnepségen *dr. Moholi Károly*, az intézmény főigazgatója *jutalmakat adott át* az előző évi egyetemi és főiskolai bajnokságban kiemelkedő eredményeket elért sportolóknak.

Jutalomban részesült *Szekeres Ildikó* úszóbajnok, a győztes női röplabdacsapat: *Wirth Istvánné, Magyar Edit, Szabados Ilona, Drevenka Lujza, Piukovics Éva, Nagy Lászlóné, Czuth Ágnes, Szecsei Gyöngyi;* az ezüstérmet szerzett *Vikor Anikó* asztaliteniszező és *Farkasné Csala Klára* úszó; a bronzérmes *Litauszky Károly* asztaliteniszező és a női kosárlabdacsapat: *Lakatos Erzsébet, Kiss Rozália, Göttinger Erzsébet, Bitter Ildikó, Molnár Edit, Sági Zsuzsanna, Kiss Edit, Kemény Judit.*

Sine nomine

Kedves tollatragadott Olvasónk!

Felháborodott hangú leveledet — elolvasás után — magam is hasonló érzelemmel helyeztem el az őt megillető helyen, egyik parányi szobánk legtávolabbi sarkában. Mindazonáltal leveledben foglalt értékes gondolataidat nagyon szépen köszönöm, mi több, utólagos engedelmeddel kiragadtam belőle néhány részletet.

Írod: „Szerkesztőség! Papírra vetett egynéhány soromat feltétlen közlésre ajánlom! Annál is inkább, mivel nagyon fontos témába ástam... A legelvetemültebb magatartásnak azt tartom, ha valakit megkérdeznek — akár újságosok, akár mások —, véleményét ugyan szívesen kifejti, hosszan ecseteli a felszín alatt megbúvó hibákat — az esetlegesen előforduló jó dolgokat pedig egyszerű kézlegyintéssel intézi el — a negatívumokat sorolja. No, nem az említettek miatt tartom őt elvetemültnek, hiszen többnyire igaza van. Ami fenemód birizgálja szép- és finomérzékemet, hogy a nevét nem hajlandó elárulni az őt megkérdezőnek! Szerintem vállalja csak nyugodtan szavainak következményeit!... Továbbá Nektek újságosoknak is volna egy, szerintem feltétlenül elfogadandó és a jövőben alkalmazandó javaslatom: ha legközelebb hasonló magatartású egyénnel készíttek riportot, vagy nyomozzatok a neve után, vagy pedig egyáltalán ne is foglalkozzatok vele!... Maradok: Egy Jóakarótok!"

Kedves Jóakarónk! Eddig a leveledből idézett néhány részlet, amit „szíves ajánlás"-odhoz híven közöltünk. Álljon hát itt válaszom, melyben előre is leszögezem: leveled tartalmának lényegével a legteljesebb mértékben egyetértek. Az Általad említett jelenségek engem is végtelenül felháborítanak, magam is gyakran találkozom hasonló viselkedésű egyénekkel. Én egyelőre nem nagyon látom valódi okát a névelhallgatásnak, csupán az a — sokak szerint naiv — hit ötlött fel bennem, miszerint nálunk tömérdék ember egyszerűen szégyenli a nevét. Mindenesetre — hála soraidnak — e nézetemet a közeljövőben felülvizsgálom. Javaslataidat köszönöm, magánéletem megreformálására vonatkozó tanácsaidat pedig igyekszem megfogadni.

Kedves Jóakarónk! Neked teljesen igazad van! Épp ezért igazán sajnáljuk, hogy leveledben elfelejtetted feltüntetni a neved, — bár még reménykedünk abban, hogyha írásszakértőnkkel megvizsgáltatjuk a papírlap alján ékeskedő zsírfoltot, kiderül, hogy csupán álcázni próbáltad Magad! Addig is kérem türelmedet, vagyok iránytad tisztelettel:

Szalay Zoltán

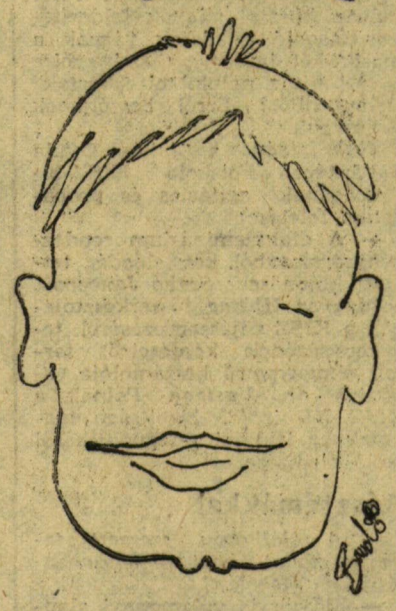

— És ha név nélkül lehet, akkor bizony elmondom, hogy minden rossz, semmi se jó!

Nyílt Napok

A József Attila Tudományegyetem Természettudományi Kara november 8—9-én kétszáz középiskolás diákot és érdeklődőt *Nyílt Napokra* hívott meg.

A rendezvénnyel reális képet kívánt nyújtani a továbbtanuláshoz a választható szakokkal kapcsolatos feladatokról, nehézségekről és perspektívákról. A zömmel más helységekből érkezett gimnazisták számára szállást a Herman Ottó Kollégiumban, étkezést az egyetemi menzákon biztosítottak.

Íme ízelítő a két nap változatos programjából:

November 8-án, a délelőtti megnyitón *dr. Tandori Károly* dékán tartott bevezető előadást, majd filmvetítésre került sor a kar életéről, tanszékeiről és tanulmányi munkájáról. Délután szakmai vezetéssel csoportosan ellátogattak a vendégek az érdeklődési körükhöz legközelebb álló tanszékekre, hogy bepillantást nyerjenek az oktató- és kutatómunka egyes mozzanataiba. Fakultatív programként részt vehettek az Oktatástechnikai Laboratórium bemutatásán.

Kötetlenebb légkörben tudakozódhattak a Hermanban megrendezett ismerkedési esten a diákélet mindennapos örömeiről, gondjairól.

Másnap az Egyetemi Füvészkert, a Kibernetikai Laboratórium, valamint az Ady téri ásvány-, növény- és állatgyűjtemények megtekintésével zárultak a Nyílt Napok. A résztvevők ebéd után városnéző sétával búcsúztak Szegedtől.

NEM „MELLÉKES HELYISÉGEK"

Elkezdődik egy nap. Gyors öltözés, futás a buszhoz, villamoshoz, még korgó gyomorral. A reggeli? Hát, az bizony vagy elmarad, vagy még nyolc óra előtt néhány percet rászán az ember. De legtöbbször csak az első szünetben van idő elszaladni *a legközelebbi büfébe*, amely szerencsésebb esetben az egyetemek épületeiben, kollégiumokban található. Fenntartásuk nélkülözhetetlen, forgalmuk is nagy: olcsók, látogatottak, na és nem utolsósorban helyben vannak.

A szegedi felsőoktatási intézményekben a következő büféket tartja fenn az *Alföldi Vendéglátóipari Vállalat:* a JATE-n a klub, a Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium és a Bölcsészettudományi Kar, a SZOTE-n szintén a KISZ-klub, valamint a Semmelweis és a Jancsó kollégiumok büféit. Egyet nemrég zártak be, a Herman Ottó Kollégiumét, mivel mellette nyílt meg a tanév elején az újszegedi menza. (Büfés híján pedig nem üzemel pillanatnyilag a főiskola Tamási Áron klubjának büféje.) A Herman-büfé, bár igen pici volt, mégis sokan látogatták. Ott reggeliztek a TTK-sok, de a Mórából is betértek reggelente az arra járók. Nem véletlen tehát, hogy a menzabizottság azt hitte: hiányozni fog a büfé az addigi vendégeknek. Kérték hát a vállalatot, hogy az új menzán reggelit is adjanak. Az óhaj teljesült, IV. osztályú áron nagy választék áll a hallgatók rendelkezésére. Ezután jött a meglepetés: alig pár ember használja ki ezt a lehetőséget. Hogy miért? Mind a mai napig rejtély...

Emmike néni birodalma

Valamennyi büfé közül *a JATE-klubban* levőnek van a legnagyobb forgalma, októberben például 166 ezer forint volt a bevétel. Az áruellátás megfelel az ottani igényeknek. Sőrt is mindig lehet venni. Ha az egész városban hiánycikk a Kőbányai, a klubban akkor is kapható 5,20-ért. „Hála" Emmike néninek és a jó kapcsolatainak. Ő még azt is el tudja intézni, hogy a szállítók levigyék a lépcsőkön az árut. Mert egyébként (sajnos) nem tartozik az anyagmozgatók munkaköri kötelességei közé, hogy a ládákat közvetlenül a büféhelyiségekbe szállítsák.

A klub vezetőit is csak dicsérni lehet, akik az árusításnak megfelelő körülményeket biztosítanak. A büfé hivatalos nyitvatartási ideje: délután 2—10 óra, de ez a mindenkori igények szerint módosul. Gondjai is vannak a klubbüfének: a raktár a folyosó túlsó végén kapott helyet, s ráadásul nem is elég nagy.

Holakovszky István főrendező:

— Hülyeség lenne előbb minden ládát hátraszállítani, aztán meg fokozatosan újra vissza. Közben be kellene zárni a büfét, a vendégeket pedig kizavarni. Ezt lehetetlen megcsinálni. Így aztán folyton a plafon magasságáig állnak az üres ládák a büfében.

Egy magát meg nem nevező állandó vendég. Előtte néhány üveg Kőbányai.

— Nincs nekem semmi bajom Emmi nénivel, de az mégiscsak furcsa, hogy a szertehagyott üvegekért, amiket a rendezők szednek össze, nem fizet...

Hát, igen. Még a JATE-klubban sem „fenékig tejfel" minden. Nem hallottunk viszont panaszt *a Semmelweis és a Jancsó kollégiumok büféire.* Tágas, modern helyiségek, viszonylag nagy a raktár, fridzsiderek, az étkező részben dohányzóasztalok, puffok. A Jancsó forgalmát a telekisek, a Semmelweisét a ságváristák növelik. Apropó! Jó a Ságvári büféje is, annak ellenére, hogy pici és a második emeleten van. A gimnazisták minden szünetben felviszik a földszinten lepakolt árut az emeletre. A jelenlegi büfésnő kifogástalan munkát végez. Sajnos, nyugdíj előtt áll, ha elmegy, nehéz lesz találni valakit a helyére.

Ady téri „kóceráj"

A Bölcsészettudományi Kar büféje okozza a legtöbb fejfájást a vendéglátóipari vállalatnak. Kicsi a helyiség, raktára pedig egyáltalán nincs. Míg a Ságvári esetében nem probléma, hogy a második emeleten kapott helyet a büfé, itt igen: a büfésnő már nem egyszer volt kénytelen visszaküldeni az árut, amikor a lift nem működött.

Kovács Györgyné néhány hónapja vette át az üzletet:

— Szülési szabadságon voltam otthon, azelőtt a Semmelweis büféjében dolgoztam. Sajnos, nem néztem meg az „Adyt", mielőtt átvettem volna, így utólag hiába reklamálok. Jó ideig még víz sem volt, nem tudtam kávét főzni és mosogatni. Megígérték, hogy a második félévtől a földszintre költöztetnek, ellenkező esetben felmondok.

Kasza Pál, az Alföldi Vendéglátóipari Vállalat 5. számú üzemegységének vezetője is elmondotta: amint a bölcsészkartól a földszinten helyiséget kapnak, vállalják a berendezését és korszerű felszerelését. Pillanatnyilag 30 ezer forintot hoz az Ady-büfé havonta, az új helyen a duplájára is megnőhet a forgalom.

A SZOTE-klubnak csak rövid ideje van újra büféje, az ottani helyzetről még korai lenne írni. Az összes többi helyen pedig ezt a pillanatfelvételt kaptuk el. Amik alapján a „tablókép" talán nem is rossz...

FEKETE KLÁRA

SZEGEDI
Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP bizottságainak lapja.
Felelős szerkesztő: Dr. Szabó Magdolna
Szerkesztőség: 6720 Szeged Dugonics tér 13. Telefon: 12-119
Megjelenik: havonta kétszer.
Ára: 1 forint. Előfizetési díj egy évre 17 forint.
Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai.
Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat. Szeged.
Magyar Tanácsköztársaság útja 19.
Postacím: 6740 Szeged
Telefon: 12-633 Telex: 82-282.
Felelős kiadó: Kovács László igazgató
Szegedi Nyomda 6720 Szeged Bajcsy-Zsilinszky u 28.
1977. XI. 11. — 4591
Felelős vezető: Dobó József igazgató